

07.05.2009

Opět a opět se na fyzikálních fórech, nyní na NP, budou donekonečna objevovat ironické pichlavé posměchy stále stejných „anonymoušů“, nyní „dedek-blbek“, kteří nedokáží unést svůj abst'ák ... a tak dost hloupě vytrhují moje myšlenky z kontextu →

VĚDA: Něco je cítit v éteru

[zpět na článek](#)

Výpis zvoleného vlákna. Zobrazit celou diskusi [podle vláken](#), [času](#)

počet příspěvků: 11488, poslední: 07.05.2009 00:07, [přehled diskusí](#)

uzasneeeee:

Autor: dedek-blbek IP: 203.113.25.xxx Datum: 06.05.2009 22:04

Po Třesku nastala první nerovnováha – nelinearita = gravitace. Tu vystřídala rovnováha = linearita v nějakém interakčním stavu-rovnici ; a zas nastala jistá nelokální nerovnováha a ta byla vystřídána jinou lokální rovnováhou a to se děje stále kolem nás, furt – já tomu říkám „Princip horkého bramboru“. (... kde je brambor, když zvýšíme frekvenci jeho přehazování z dlaně do dlaně ad absurdum ? To, co říkám je rovnice, kde na pravé straně je „A“ a na levé straně je také „A“ ale mezi nimi je ta jednička, která nemá „kam jít“ ... "A" = 1 + "A")

[reagovat](#)

Re: uzasneeeee:

Autor: K. Prutkov IP: 74.86.238.xxx Datum: 06.05.2009 22:51

Dědku tak to já mám jiný názor. Popíšme náš vesmír jako "viditelnou membránu", tedy hyperpovrch D-brány, v níž nyní existujeme. Scénář pak předpokládá existenci blízké "skryté membrány", jiného vesmíru na D-bráně, který je paralelní vůči našemu vesmíru. Na počátku, dokonce snad po velmi dlouhou dobu, byla viditelná membrána chladná, statická a prázdná. V určitém okamžiku se od skryté brány oddělila lehčí "rozměrná membrána", která se pohybovala napříč mezerou ve zmíněných dodatečných prostorech a srazila se s viditelnou membránou. Mezi membránami před a po srážce působily gravitační a jiné silové interakce, v jejichž důsledku se viditelná membrána před srážkou smršťovala a po srážce rozpínala. Toto smršťování, srážka a rozpínání vedlo ke vzniku rozpínajícího se vesmíru, jaký dnes pozorujeme. Membrány, které se srazily, byly na počátku ploché (ve smyslu prostorové křivosti) a tato plochost se přenesla do našeho vesmíru po srážce membrán. Vlny v rozměrné membráně ustavily rovnováhu mezi homogenitou a velkoobjemovou strukturou, kterouž dnes pozorujeme...Ták a co ty na to ?

[reagovat](#)

Re: uzasneeeee zas tak nee ;-):

http://neviditelnypes.lidovky.cz/diskuse.asp?iddiskuse=A070621_113850_p_veda_wag&vlakno=31989419#31989419

Já jsem laik a nedokáží ten „princip“ říci profesionálně (perfektně a přesně) ... ale jednou to za mě někdo udělá.

... a tak pro toho „dědka-blbka“, i pro ostatní, mu dám (narychlo spíchnutou) svou odpověď sem :

Princip „horkého bramboru“ (přehazovaného z dlaně do dlaně při zvyšující se frekvenci až na ad absurdum) je principem střídání symetrií s asymetriemi v posloupnosti stavů, (od big-bangu podnes) přičemž zákony zachování – symetrie platí jen jako „stopstavy“ (rovněž tak i asymetrie platí jako stopstavy). Svě úvahy o tom jsem začal dávno. A na netu je zveřejňovat v modifikacích už v r. 2004 a 2005, zde →

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/aa/aa_004.doc

a zde → http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/aa/aa_002.doc

a zde → http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/aa/aa_008.doc

a zde → http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/aa/aa_013.doc

a zde → http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/i/i_141.doc

a zde → http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/h/h_082.jpg

a zde → http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/h/h_052.doc

a zde → http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/r/r_009.doc

a zde → http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/r/r_003.doc

a zde → http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/r/r_002.doc

a i jinde , např. na Neviditelném psu tento :

(Streit napsal 09.02.06 11:37) :

Ale já jsem Ti opravdu rozuměl už předtím. Jinými formulacemi to nevylepšíš. Píšeš: "Přesto když už jsem jaksi „musel“ spekulovat o té posloupnosti stavů až k Začátku-Začátkoviči..". Slovo POSLOUPNOST nezlob se na mě vyjadřuje ČASOVÝ průběh, že něco bylo dříve a něco později. Také tvrdíš, že se čas ZAČAL odvíjet. Používáš minulého času, a já se ptám, kdy tedy "začal" se čas ukrajovat? Než se začal "ukrajovat", musela by existovat symetrie všech možností, tedy mohl ZAČÍT se odvíjet kdykoliv. Proč právě před 14 miliardami let? Jaké příčiny vedly ke vzniku časové asymetrie? Ta fázová změna začala bez příčiny? A může existovat vztah příčina-následek bez času ? Neříkej, že Ti nerozumím. To Ty a všichni ti, co ve velkém třesku vidí počátek času, nerozumí vlastním hypotézám, mlží a krouží okolo jako kolem horké kaše.

(Navrátil reaguje) :

Slovo posloupnost, Dušane, nemusí vždy vyjadřovat časový průběh, např. lenoch a boháč ; lenoch a dva boháči ; lenoch a tři boháči ; lenoch a čtyři boháči ...atd. No, budiž, že téměř všechny nečíselné posloupnosti nějak souvisí s časem, protože změna jakákoliv vždy do toku času „zapadne“. Ano, říkám (netvrdím), že čas se začal odvíjet ve Třesku – toto sdělení konstatování ovšem může říci pouze hmota, neb ona je důsledkem spuštění toku času a tok času tedy ukrajování intervalů na časové dimenzi je dílem zákona o střídání symetrií s asymetriemi a tedy tok času souvisí se změnou jednotky tedy souvisí s intervalovým etalonem na časové dimenzi, který „má“ daná hmota v pohybu vesmírem. A pohyb vesmírem $v < c$ souvisí s velikostí hmotnosti... a tedy i tempo toku -ukrajování intervalů času souvisí s daným pozorovatelem. Ano, ona posloupnost změn stavů, o které jsem mluvil souvisí se změnami tempa toku času – se změnami ukrajování intervalů na časové dimenzi neb tuto posloupnost změn posuzuje pozorovatel „Země“ (člověk na Zemi), a on tu posloupnost (změn stavů čas - prostoru a hmoty, a zákonů) vidí sleduje z jisté pozice, i časové pozice své a tak tu posloupnost změn člověk - Země musí posuzovat z časového hlediska. Proto lze z pozice hmotného člověka (majícího parametry asymetrické vůči čemukoliv) hodnotit posloupnost změn stavů „v čase“, který měl pro tohoto pozorovatele „své tempo ukrajování intervalů“ a podle tohoto etalonového tempa on tu posloupnost posuzuje. Čili mohu mluvit o skocích na posloupnosti a i o takovém skoku, kdy se ukrajování intervalů na časové dimenzi mění z jednotkového intervalu na nejednotkový (právě toho daného pozorovatele) a ten mohu pouze porovnat s rychlostí světla.... jakožto jediného možného „pevného bodu“ ve vesmíru.

Ostatní parametry jsou vztažné : mění-li se stav hmoty, mění se rychlost, mění se poloha-místo, mění se poloha-stáří, mění se hmotnost, mění se tempo odvíjení času a mění se tempo rozpínání prostoru – a to vše musí být v přísné geometro-matematické (relativistické/nerelativistické) závislosti. Jaké ? Dále říkáš : *“Než se začal "ukrajovat" (čas), musela by existovat symetrie všech možností, tedy mohl ZAČÍT se odvíjet kdykoliv. Proč právě před 14 miliardami let?”* Ano, před Třeskem mohl „začít běžet“ čas kdykoliv a taky kdykoliv běžet začal, neb před Třeskem byl v jednotkovém stavu tj. interval na dimenzi časové byl velký : nekonečně = 1 = nula a sama dimenze byla velká : nekonečně = 1 = 0 . Takže si mohl Třesk třesknout kdykoliv a také tak třesknul. (třesk tu není výbuchem, ale pouze „realizací změny“ sebestalé, sebetiché a sebejednoduché). Vtip je v tom, že to posuzujeme my-hmota, v jistém stavu po Třesku a ta hmota-my už máme své jisté parametry ve vesmíru (na posloupnosti vygenerovaných stavů) a proto se nám jeví (posuzujeme) mnohé „věci“ jako nejednotkové a tedy konkrétní, lokální. (lokalita je či není „nejednotkový stav“ pro globál ? Přesto my lidé řešíme symetrii ve svých teoriích jako lokální umělý stav ...). Proč začal tok – odvíjení času ((pro nás pozemské pozorovatele)) právě před 14,24, miliardami let ? ...proto, protože pro pozorovatele na fotonu tok – odvíjení času se nezačalo ... (?) divná odpověď, že ? Řekl jsem tou divností ovšem přesně to „proč“ my pozorovatelé pozemští vnímáme-posuzujeme stáří vesmíru „tak-a-tak“, proč vnímáme my pozemští pozorovatelé hmotnost vesmíru „tak-a-tak“, proč vnímáme hmotnost protonu „tak-a-tak“, proč vnímáme

rychlost světla „tak-a-tak“, proč vnímáme všechny fyzikální parametry a skutečnosti „konkrétní“ „tak-a-tak“ konkrétně proto, že sami jsme asymetricky konkrétní vůči vesmíru, vůči jednotkovému stavu veličin. A to, že začal tok času pro Zemi před 14,24 miliardami let, je pouze číslo vzniklé podle volby etalonových jednotek pozemšťany.

Říkáš : „*Jaké příčiny vedly ke vzniku časové asymetrie?*“ Jóóó, to nevím. Pouze se domnívám, že vesmír nemůže existovat bez zákonů, tedy nemůže existovat jen jako „artefakt“ „A“ (což je Velveličina, -ta se rozštěpí na dvě veličiny : čas a délku a...a ty... atd.) Vesmír realizovaný pouze z veličin by nefungoval a tím neexistoval. Domnívám se, že z nějakého „nutného“ důvodu může vesmír fungovat (a existovat) jen tehdy je-ji realizován z artefaktu + pravidel pro změny artefaktu . Pravidla pro proměnu-změnu artefaktu zřejmě budou čistě matematická-geometrická. ! (tím chci říci, že i chemická pravidla jsou jistým druhem-přepiesm-konglomerátem pravidel matematiky, grupami pravidel pocházejících z matematiky, redukovatelné na matematiku (Dušane, promiň mi, že „já genius v říši blbců“ mám primitivní vyjadřovací schopnosti, slovník a tak si musíš ledascos domyslet). Takže na tvou předposlední otázku „*Ta fázová změna začala bez příčiny? A může existovat vztah příčina-následek bez času ?*“ odpovím takto : Příčinou změny „jednotkového stárnutí před Třeskem“ na nejednotkové stárnutí po Třesku (pro hmotného pozorovatele) je sama existence vesmíru, který MUSÍ mít ke své existenci pravidla a tedy především dominující pravidlo o změně. (symetrie v asymetrii). Kdyby to pravidlo o změně neměl, tak by vesmír prostě neexistoval. Ale i ty dva stavy a) existence kontra b) neexistence jsou „pod zákonem“ symetrie (a asymetrie). ((existence = neexistence ...? $1 = 2$? , neb $1 + 10^{5500} = 2 + 10^{5500}$)) Takže prostě aby vesmír existoval musel mít pravidlo o změně a to „samo“ rozhodlo o libovolném začátku odvíjení času v nejednotkových ukrajovaných intervalech (posudkem etalonu voleného) ...; a znova zdůrazňuji, že začátek toku času „je pozorovatelný“ (hmotou) pouze tehdy, vznikla-li souběžně s tím tokem hmota a to dokonce musela vzniknout. Tam, na takovém pozorovateli co nepozoruje stárnutí-tok času, tak takový pozorovatel je nehmotný (foton). Takže „příčina a následek“ jsou opět jen a jen „prvkami“ na posloupnosti změn stavů ...tj. stavu toku času x stavu hmotnosti x stavu polohy-velikosti x stavu atd. Po Třesku nastalo $v < c$. ((vždy je jmenovatel větší než číselník)). Ono mohlo nastat i $c^* > c$, že ? ((vždy by byl číselník větší než jmenovatel)). Pak by to byl „tachyonový vesmír“, ve kterém by „tokem času“ byl „tok-délky“, hmota by byla jiná atd., a prostě na takový typ vesmíru nemáme slovník k jeho popisu. Proč po Třesku nastal „náš typ vesmíru“ ? No, kdyby nastal ten druhý typ vesmíru, tak bychom se v něm divili co že to je za příšerný vesmír ten opačný (ten co tu nyní máme). A dokonce bychom tam v něm (v opačném vesmíru ... což **není** antivesmír !!!) nazvali veličinu délku časem a čas nazvali délkou a ... a byl by to v podstatě totožný vesmír jako je tento zdejší $v < c$ „s volbou toku času“ nikoliv „toku délky“. A tak ať vesmír volil $v < c$ anebo $c^* > c$, vždy by „budoucí pozorovatel“ „viděl“ totéž, v obráceném gardu (považoval-li by délku za čas a čas za délku). Takže realizace vesmíru „do podoby“ jakou máme tu je nevyhnutelná ..., předepsaná a to se pak zdá, že to má na svědomí Bůh. Ne, pouze „ústřední“ zákon o střídání symetrií artefaktů (který generuje spoustu dalších zákonů, pravidel) (a artefakt Velveličina, která generuje „štěpením“ do spousty forem – vlnobalíčků = hmotových elementárních částic a pak konglomerátů.) Tak jak přibývá konglomerátů hmotových, tak přibývá i zákonů k nim např. 7 minut po třesku neexistoval zákon o hašení vápna ani zákon o antibiotikách, že budou reagovat proti chřipce ...

Poslední tvoje věta byla : *“Neříkej, že Ti nerozumím. To Ty a všichni ti, co ve velkém třesku vidí počátek času, nerozumí vlastním hypotézám, mlží a krouží okolo jako kolem horké kaše.”* No, já „jednička mezi blbci“ své hypotéze rozumím až dost.... a nemlžím a nekroužím, jak vidíš okolo přesného vyslovení „co to začátek je“.

Všimněte si jak fyziku trápí a jak dlouho „bojuje“ s narušováním zákonů, např. :

baryonová asymetrie - (Přebytek hmoty nad antihmotou v současném vesmíru)

→ $10^{5000} = A + 10^{5000}$ kde „A“ je veškerá baryonová hmota, která po anihilaci zůstala (páni fyzici tu asymetrii umí matematicky napsat lépe, jistě). Není to nic jiného než „stopstav“ v posloupnosti se střídáním symetrií s asymetriemi. Takže neplatí věčná rovnováha.

<http://ojs.ujf.cas.cz/~wagner/popclan/anti/asymetrie.html> →

citace namátkové : Předpokládá se totiž, že všechny fotony vznikly anihilací hmoty s antihmotou. Zbylé baryony pak představují přebytek hmoty (v celém vesmíru) a současný výskyt antihmoty lze zanedbat. **Tvrzení jasně říká, že ve vesmíru jsou a) jednak fotony co zbyly po anihilaci a b) baryonní hmota která jako nesymetrický zbytek zůstala. To je ale blbé tvrzení, že ?**

Andrej Sacharov již v roce 1967 uváděl, že pouhé **narušení zákona zachování** baryonového čísla k vysvětlení baryonové asymetrie vesmíru nestačí.

.....

Pauliho principu výlučnosti, matematickou podobu své teorie označované jako „CPT symetrie“. Tato teorie říká, že hodnoty elektrického náboje (C), parity (tedy prostorových souřadnic a jejich zrcadlového obrazu - P a času - T se nemění, zaměníme-li částici za antičástici. Jinak řečeno, výsledkem působení CTP symetrie na nějaký děj je další fyzikálně přípustný děj, který lze popsat stejným teoretickým aparátem jako děj původní. Fyzici, kteří mají odnepaměti slabost pro symetrii, přijali tuto teorii s nadšením. **A přece pozorujeme narušení zákona o elektrickém náboji - C, o zrcadlovém obrazu - P, o času -T**

<http://scienceworld.cz/fyzika/ztracena-antihmota-3-cpt-invariance-aneb-zahada-casove-asymetrie-2107>
→

citace namátkové :

Mezony jsou vůbec obzvlášť „lehkomyšlnými“ částicemi. K jejich vlastnostem patří, že z veličin, jimiž se částice liší od antičástice, mají nulové všechny náboje s výjimkou elektrického. Jsou-li však mezony neutrální (jako zmíněný K-mezon), mají i ten nulový. Aby fyzikové vysvětlili dlouhou dobu rozpadu kaonů, zavedli v roce 1954 Murray Gell-Mann a Kzuhito Nishijima novou hodnotu elementárních částic, pro níž se vžil název „podivnost“. Neutrální K-mezon (neboli kaon) se od svého antikaonu liší právě jen svou podivností. **to je také svým způsobem „narušení symetrie“, čili nerovnováha, ...** Záhadu podivných rozpadů kaonů trvala, dokud Čchen Ning Jang a Cung Tao Li nenabídli koncept, jenž spočíval v tom, že slabá interakce si ve světě částic vynucují porušení takzvaného pravidla parity (P). Pravidlo parity, jež do té doby fyzici bezvýhradně uznávali, nám říká, že přírodní zákony se při zrcadlovém otočení nemění, obecněji – že příroda se ve fyzikálním smyslu neunavuje s rozlišením pravé a levé strany. (Pravá a levá? To ponechme politikům, žertovali dlouho fyzikové.) Teď se ovšem ukázalo něco jiného. Že by P symetrie neplatila absolutně? Že by příroda na velmi jemné úrovni protivných nestabilních mezonů pravou a levou stranu rozlišovala?

Experimentální práce fyzičky Wuové prokázala, že v mikrosvětě neplatí zrcadlová souměrnost, přesněji řečeno **symetrie P se u slabé interakce porušuje. čili zákon horkého bramboru v posloupnosti střídání stavu symetrických s asymetrickými** Závěr zněl: Zákon parity neplatí při každém vzájemném působení částic! Čchen Ning Jang a Cung Tao Li obdrželi za toto zjištění Nobelovu cenu za fyziku již v roce 1957 Zpět k CPT invarianci. Zdaleka totiž ještě nebylo řečeno poslední slovo. V roce 1964 američtí fyzikové James Cronin a Val Fitch experimentálně prokázali, že rozpad neutrálních K-mezonů občas vede k tomu, že se částice mění v antičástice. Někdy se tyto kaony rozpadaly tak, jak se očekávalo, jindy, třebaže velmi zřídka, po sobě zanechávaly částice s jinými náboji. Tento proces porušoval další pravidlo „zdravého rozumu“, tzv. „zachování nábojové konjugace (C).

<http://scienceworld.cz/fyzika/ztracena-antihmota-1-diracovy-silene-myslenky-2160>

.....

Vrátíme se na pole teoretické fyziky a budeme se ptát, zda mezi částicemi a antičásticemi vládne skutečně zrcadlová symetrie, jak se původně domníval Paul Dirac. **ne, opat je tu narušování zákona o symetrii**

.....

Nedávno článek o další asymetrii, → Ve Fermilabu objevena vzácná nepárová produkce kvarku top → <http://scienceworld.cz/aktuality/Ve-Fermilabu-objevena-vzacna-neparova-produkce-kvarku-top-4795>

[Aktuality](#) | 26.03.09

To je také „narušování zákonů symetrie“

Narušení izospinové symetrie (u elektromagnetických a slabých)

Narušení C symetrie:

Příklad: existují pouze levotočivá neutrína a pravotočivá antineutrína → pouze C transformace → levotočivé neutrino se transformuje na levotočivé antineutrino

Narušení P symetrie (parity)

Narušení CP symetrie

Rezonanční chirální teorie Je založená na spontánním *narušení symetrie* v QCD - ve spektru QCD se objeví oktet Goldstonovských bosonů.

No ať se člověk laik podívám kam chce do vějíře fyziky, tak tam všude uvidí jak se postupně naráží na „narušování zákonů symetrie“ v každé oblasti fyziky
...což je ten můj >princip horkého bramboru<

JN, 07.05.2009 v 10:45h